

El tàndem Puigdemont - Junqueras respon Sanchís

written by Redacció Unilateral | 12 de juny de 2017

Ahir per la nit, TV3, Catalunya Ràdio i la xarxa, van emetre un entrevista amb un format realment innovador, si més no que se sàpiga. El director de TV3, **Vicent Sanchis**, entrevistà conjuntament el President **Carles Puigdemont** i el vice-president **Oriol Junqueras**. Probablement rere aquest format hi havia la voluntat de mostrar una cohesió a prova de bomba entre els dos polítics, pertanyents, com és ben sabut a dues forces polítiques com són, respectivament, el PDeCAT i ERC. El simbolisme del moment arribà a quotes poc comunes quan ambdós entrevistats es mencionaven l'un amb l'altre, no pel seu nom o cognoms, sinó pel seu càrrec institucional, és a dir, per "president" i "vice-president". L'emissió, en rigorós directe, es va fer des del Pati dels Tarongers, del Palau de la Generalitat, fet que va comportar que les campanades, d'una gran contundència, també tinguessin un protagonisme auditiu, sobretot quan van tocar les hores (les deu i les onze), així com els quarts. Després d'un dia xafogós com pocs, on milers de catalans i catalanes s'havien rostit al sol de Montjuïc, en el moment que, probablement, a molts ja els bullien les parts del cos que no s'havien cobert, la sensació de frescor de nit d'estiu que desprenia l'emissió, era si més no, un consol.

Sanchís sota la lupa

Probablement, tant com els entrevistats, qui estava sota la lupa de molts, era el propi entrevistador, recentment nomenat responsable del canal televisiu i, de forma totalment sense precedents, ja reprovat pel Parlament, quan encara no havia ni pres una sola decisió. En aquest sentit, les preguntes van ser incisives fins a cert punt, si bé, en alguns moments, la pressió augmentava subtilment, sobretot a l'hora d'intentar incidir en les diferències ideològiques entre ambdós

entrevistats. Lluny però de la vehemència que probablement hauria exhibit una Terribas, o la mala llet típica d'una Herèdia. A diferència d'elles o, per exemple, de Josep Cuní, Sanchis no va voler assumir cap protagonisme en l'emissió, conscient que l'important eren els altres i no pas ell. Fet que s'agraeix, tips com estem de tant periodista-estrella, que s'entossudeix en assumir un rol que no li pertoca.

Coordinació

Com a bons ciclistes, Puigdemont i Junqueras, es van anar rellevant en les respostes. Quan un semblava afluïxar, l'altre donava més canya i responia amb fermesa, de manera que clarament es va visualitzar que estan en plena sintonia, i sense una esclatxa que els separi. També va resultar significativa, la poca referència, per no dir nul·la, que es va fer a la CUP i fins i tot a l'espai dels comuns, com deixant entendre que a aquestes alçades, el procés ja avança per ell mateix, i qui intenti controlar-lo, perilla de ser esclafat o que li passi per damunt.

Preguntes i respostes

Respecte la pregunta referendària, que ha estat una de les grans protagonistes de la setmana, Junqueras va afirmar que *"el text va arribar tot sol. No hi va haver cap discussió"*. Per la seva banda, Puigdemont va dir que un cop desvelades la pregunta i la data, *"organitzarem un referèndum amb totes les garanties, el convocarem i aplicarem el resultat"*.

Davant la previsible reacció de Madrid, ambdós polítics tenen clar que aquesta és irrellevant, atès que *"només acceptarem la inhabilitació del Parlament de Catalunya"* (Puigdemont), i que *"no ens poden inhabilitar a tots. I si m'inhabiliten a mi, ningú no em trobarà a faltar"* (Junqueras).

Quant a dos dels temes que ja s'apunten com a cavalls de batalla, és a dir, el funcionaris i les pensions, les

respostes van ser igualment contundents i en perfecta sincronització. Així, Puigdemont, va respondre que *“qui està posant en risc els funcionaris no som nosaltres, són aquells que amenacen”*. Pel que fa a les pensions, Junqueras va aportar el seu millor coneixement, dient que *“Podem garantir que no han de patir perquè tenim una economia dinàmica... Creixem més del doble que la mitjana d’Europa”*.

Potser la frase que més transcendència va tenir la va pronunciar el President Puigdemont, quan va dir que *“l’única possibilitat que hi hagi eleccions autonòmiques és que guanyi el no”*, una claríssima picada d’ullet a la participació en la campanya del referèndum per part dels sectors demòcrates que es mostren partidaris del no a la Independència, però que lògicament tenia per objectiu acabar amb qualsevol boicot a la celebració de la consulta, conscient que l’espanyolisme està dividit entre aquestes dues estratègies. Deixant clar, però, que *“els referèndums aquí, i a totes les democràcies, es guanyen per un vot”*.

El moment més delicat, però, va ser el del tema de la corrupció, on lògicament, Junqueras va treure pit, recordant els 86 anys de puresa al respecte del seu partit, mentre que Puigdemont, va haver de fer equilibris per separar CDC del PDeCAT, recorrent a una referència implícita, se suposa, al cas Gordó, quan afirmà que *“el compromís contra la corrupció és total. El PDeCAT ha fet un posicionament molt clar prenent mesures que no són agradables”*. Tanmateix, va caure en la temptació d’engegar el ventilador quan va dir que a *“A l’estat espanyol hi ha una veritable indústria de la corrupció”*, una frase que, sorprenentment, no va ser matisada pel seu vice-president, qui, per contra, li va llançar un cable de socors afirmant que *“la corrupció ens fastigueja sempre i el paper del president en aquesta qüestió és clar i evident”*.

Finalment, en referència a la possibilitat de negociar amb Madrid, Puigdemont va ser clar en el sentit que *“demanaré d’anar al Congrés dels Diputats per explicar com hem arribat*

fins aquí si volen escoltar, no hi aniré a fer cap proposta".